

Flertalspartierne indtog, da Tinget valgte Medlemmer ind i Udvalget, har Udvalgets Mindretal ment, at vi burde slaa Følgeskab, for at der dog kunde være nogen Helhed i hele Udvalgets Optræden. Derfor stiller vi til det stillede Forslag til Beslutning et Ændringsforslag, som jeg nu skal oplæse. Ændringsforslaget gaar ud paa, at Beslutningen affattes saaledes:

„Da Forslaget om en Tidsbegrænsning for Loven af 7. August 1914 for Tiden behandles i et Udvalg i Folketinget, og da Ministeriet sikkert vil kunne skaffe fornøden Tid til dets Behandling derved, at Fristen for Statslaanets Optagelse forlænges, beslutter Folketinget at udtale:

Under den foreliggende for Rigsdagen som Befolkningen overraskende finansielle Stilling maa det anses for rigtigt samtidig med Statslaanslovens Vedtagelse ved Tidsbegrænsning af Loven af 7. August 1914 at gennemføre lovmæssig Sikkerhed for Tilbagevenden til de i Kraft af Grundloven af 1915 gældende forfatningsmæssige Forhold. Idet Folketinget erklærer sig rede hertil, udtaler Tinget sin Villighed til ogsaa fremdeles at yde sin fulde Bistand til at bøde paa Virkninger af de ekstraordinære Tilstande ved fornødne Pristforanstaltninger, Dyrtidshjælp etc.“

Det har vi fundet vi burde udtale, thi da hele denne Situation opstod — og den er jo umiskendelig opstaaet ved, at man fra Folketingsflertallets og Ministeriets Side ikke har kunnet og ikke villet imødekomme vort Ænske og vort Krav om en Begrænsning af Loven af 7. August 1914, saaledes som vi har fremsat det — da denne Situation opstod, sagde man straks fra den anden Side: Det er jo skrækkeligt, det, Oppositionen vil, den vil uden videre slette Loven af 7. August 1914, ophæve al Rationering og al Regulering af Priserne og udsætte Smaafolk for Nød og Elendighed. Saaledes blev der sagt i Pressen. Det har vi aldrig tilsigtet. Vi har aldrig udtalt os for noget saadant, vi har aldrig stillet Forslag om noget saadant. Men vi har fundet det fornødent atter her at klarlægge vort Standpunkt; thi endnu den Dag i Dag gaar der saadanne vilde Rygter om alt det slemme, som Oppositionen herinde vil foretage sig i Henseende til at komme Smaafolk til Livs.

Dette er imidlertid i Aftagen. Nu er man derimod i Færd med at stille op, hvorledes Oppositionen vil ødelægge den Forfatning, vi nylig har faaet; men jeg tror, at det ogsaa hvad denne Paastand angaar efter kort Tids Forløb vil komme til at staa klart for Folk, at noget saadant ikke er

Oppositionens Mening; det er i Virkeligheden kun et Postyr, som man rejser for at tilsløre den sande Stilling, som er den, at Ministeriet er blevet træet af det hele og vil gaa sin Vej.

Statsministeren (Zahle): Jeg tror, det er mange klart, hvad det er, der sker i disse Dage: at det ikke er det, at Ministeriet er træet og vil gaa sin Vej, men derimod, at der er andre, hvis Kræfter svulmer saadan, at de ikke kan faa Ro, for de kan komme til.

I Anledning af de Udtalelser, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) fremsatte, har jeg kun meget faa Bemærkninger at gøre; men det maa paa-hvile mig som Statsminister at svare paa den Bemærkning, som det ærede Medlem fra Ringkøbing gjorde om Udskrivning af Valg.

Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem i Dag gentog den Bemærkning, som han allerede har fremsat i Gaar om, at han fandt det rigtigst, at dette Ministerium udskrev Valg. Det ærede Medlem ved jo, at vi er stillede saaledes, at vi kan ikke udskrive Valg; thi vi anser det for nødvendigt meget hurtigt at faa gennemført en Lov om Statslaan paa 120 Mill. Kr. Men hvis vi nu skulde udskrive Valg og opløse Folketinget for at indanke denne Sag for Vælgerne, vilde vi ikke kunne faa Valg før en Gang i April, og Statslaanet kan efter vor Mening ikke vente saa længe; det er for Statshusholdningens rolige og normale Fortsættelse nødvendigt, at Statslaanet inden den Tid er bragt til Veje. Derfor er vi, saadan som vor Opfattelse af Statens Interesser er, i dette Øjeblik praktisk afskaarne fra at udskrive Valg.

Selv om vi imidlertid ikke var det — men den Grund, som er angivet, er for øvrigt tilstrækkelig — maatte vi finde det højst uheldigt, om der i et Aar som det nuværende og under de nuværende Tilstande i Verden skulde udskrives ikke mindre end 3 Folketingsvalg her i Landet. Desuden maa jeg bemærke, at det viste sig ved sidste Valg, at der klæber ikke ringe Mangler ved den nuværende Valglov, og der skulde dog gerne tilvejebringes en ny Valglov, inden vi paa ny gik til Folketingsvalg. De særlige Forhold, der gør sig gældende, har imidlertid medført, at Arbejdet paa Valgloven ikke har kunnet føres til Ende, og det vilde ikke kunne føres til Ende, inden et nu med kortest mulige Varsel udskrevet Valg maatte finde Sted.

Ogsaa disse Grunde taler da for, at